

N:o 20.

Ank. till Riksd. kansli den 14 Maj 1888, kl. 3 e. m.

Betänkande med förslag till den af Riksdagen fastställda bevil- ningssummas utgörande.

Sedan Riksdagen på statsutskottets hemställan för år 1889 åtagit sig bevilning af fast egendom samt af inkomst till belopp af 3,600,000 kronor, åligger det bevillningsutskottet att afgifva förslag till denna bevilnings utgörande.

I sammanhang härmed har utskottet att yttra sig öfver ett af herr *J. Mankell* i en inom Första Kammaren afgifven motion, n:o 46, framställt yrkande, att den för 1889 års statsreglering uppkomna statsbristen icke må fyllas genom höjning af bränvinstillverkningsafgiften eller af tullen å bränvin och tobak utan medelst den tilläggsbevilning, som kan finnas erforderlig, sedan möjliga besparingar blifvit gjorda.

Enligt statskontorets vid statsverkspropositionen fogade inkomstberäkning för år 1889 har den i riksstaten för tiden till och med år 1884 förekommande inkomstiteln »allmänna bevilningen», som innefattat såväl bevilningen af fast egendom och af inkomst som bevilningsafgifterna för särskilda förmåner och rättigheter, efter afdrag för år 1884 af den från och med nämnda år med stämpelmedlen sammanförda kortstämplingsafgiften samt af de delvis upphörda och till återstående delen under sär-

skild rubrik i riksstaten från och med år 1885 upptagna bevillningsafgifterna för särskilda förmåner och rättigheter, utgjort

för år 1884	krönor	3,747,028,
» » 1885	»	3,836,142,
» » 1886	»	3,741,670,
eller i medeltal	»	3,774,946.

Då oaktadt den uti gällande bevillningsstadga från och med år 1884 vidtagna förhöjningen dels af existensminimum, dels ock af det bevillningsfria afdraget för inkomst, understigande 1,200 kronor, denna statsinkomst, som redan under åren 1882 och 1883 varit i stigande, äfven för de följande åren öfverstigit beräkningarne, samt någon afsevärd förändring i fastighetsbevillningen icke föranledts af den under år 1887 verkställda uppskattningen, har statskontoret ansett bevillningen af fast egendom samt af inkomst kunna uti riksstaten för år 1889 upptagas till 3,600,000 kronor, eller en förhöjning af 100,000 kronor utöfver det i innevarande års riksstat upptagna belopp. Kongl. Maj:t har ock på grund af denna beräkning upptagit bevillningen af fast egendom samt af inkomst till nämnda belopp.

Med hänsyn till hvad sålunda blifvit anfördt, och då summan af bevillning af fast egendom samt af inkomst år 1887 enligt generalsammandraget uppgått till 3,809,827 kronor 15 öre, samt af Riksdagen icke beslutits någon på ifrågavarande beräkning inverkan ändring i gällande föreskrifter om utgörande af sådan bevillning, anser utskottet att, med bibehållande af de i Kongl. förordningen den 14 September 1883 angående bevillningen af fast egendom samt af inkomst nu stadgade afgifts- och procentbelopp, afkastningen af nämnda bevillning med tillräcklig trygghet bör kunna antagas icke komma att understiga den summa, som jemlikt Riksdagens beslut skall genom dylik bevillning fyllas, eller 3,600,000 kronor.

Beträffande slutligen ofvanberörda af herr Mankell väckta motion torde densamma, med hänsyn till de beslut Riksdagen redan fattat, dels om förhöjning af bränvinstillverkningskatten samt dels angående tullbevillningen, icke böra till någon Riksdagens åtgärd föranleda.

Utskottet hemställer sålunda,

1:o.

att alla i nu gällande förordning angående bevillning af fast egendom samt af inkomst upptagna afgifts- och procentbelopp må af Riksdagen fastställas;

2:o.

att herr Mankells ofvanberörda motion icke måtte till någon Riksdagens åtgärd föranleda.

3:o.

att nu gällande förordning angående bevillning af fast egendom samt af inkomst må antagas att tjena till efter rättelse för år 1889 och intill slutet af det år, under hvars lopp ny förordning angående denna bevillning varder af Riksdagen faststald; samt

4:o.

att Riksdagen måtte, med anmälan att Riksdagen stadfäst nu gällande förordning angående bevillning af fast egendom samt af inkomst att tjena till efter rättelse för år 1889 och intill slutet af det år, under hvars lopp ny förordning angående denna bevillning varder af Riksdagen faststald, i skrifvelse anhålla, det Kongl. Maj:ts täcktes låta utfärda allmän kungörelse derom.

Stockholm den 14 maj 1888.

På utskottets vägnar:

ER. GUST. BOSTRÖM.
